

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1807-11-09)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1807-11-09)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 104. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000061.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 9de Novbr. 1807.

Kiæreste Veninde!

Jeg sender Dem herved den første Hilsen i mit Tredivte og Tredie Aar, men har meget mindre Roe, end jeg gjerne vilde have for at skrive saa fornuftigt, som det anstod en Mand af min Alder. Her er nemlig megen Støj formedelst Landeværnet, som just nu kommer hjem, formedelst min Vogn, der skal køre i Nat, og formedelst mine samtlige Folk, Huuskoner med deres Børn o. s. v., der skikke sig til at celebrere Mortens-Aften, skjøndt en Dag for tidlig. — De kan troe, jeg har betragtet min Bibel, og fornøjet mig over den, og takket Dem for den, og betænkt, at den virkelig er en udvalgt og kostbar Foræring; istedetfor at det, jeg kommer anstiigende med, er Noget, man kan faae paa enhver Boglade, og formodentlig indbundet, som enhver Bogbinder indbinder paas. 105Kiøb. — Tak ogsaa for Laanet af Keiserens Brev; hans pathetiske Iver har fornøjet mig, den viiser, hvor dansk han dog er uagtet al hans Thdskhed. Det er ellers ret trøsteligt at betragte, hvorledes Alting i Verden lader sig bære, hvor skrækkeligt det end seer ud; thi ligesom Steffens i Fjor skrev, at det, man kalder Ulykke, ikke er saa forfærdeligt, saa har De nu formodentlig svaret ham i samme Maneer, thi jeg veed, at han har adresseret sig til en Veninde, hvis Sjæl er stærkere end den stærkeste Expedition, Kongen af Engelland hidtil har udrustet ^{*)}. Imidlertid, uagtet denne min heroiske Tale, takker jeg dog Gud, at jeg boer i en Egn, hvor Indqvarteringen ikke hidtil er falden; ogsaa for min egen Skyld, da jeg nødig vilde slippe hvad jeg ellers har at tage mig til, for at beværte Officeerer, men især fordi det vilde være tungt at see min Meenighed udsuet saaledes, som ved Indqvarteringen nødvendigen skeer. Ogsaa er det en skøn Sag, at vi her ikke have leveret de Engelske mindste Contribution, og at selv den engelske Fordring om at aflevere vore Geværer kom saa sildigt, at den ikke blev iværksat. Jeg kunde ganske godt liide det af mine Landeværns mænd — skjøndt de naturligviis ikke kunde udføre det — at de den Aften, denne Ordre kom, svoer paa, at de ikke afleverede deres Geværer uden Ordre fra deres egen General. Overhovedet deele mine Sognes Landeværns mænd ikke det, der kan siges om mange Andre, thi de bleve under Slaget paa deres Plads, uagtet de vare posterede bag et Gierde, saa de Intet kunde gjøre, men dog maatte udholde en Kartetsche-Ild, som de aldrig havde seet før; de retirerede først efter Ordre og i Orden, indtil de over et Gierde kom i et Stræde, hvor de i den almindelige Confusion af des. 106Flygtende bleve skilte fra eller forladte af deres Officeerer; og da de ikke vidste hvad de skulde gjøre, løb de vel hjem, men i den stærke Heede, da de ingen Mad havde faaet heele Dagen, og kastede deres egne Klæder, kastede dog kun een Ceneste af mine Sogne sit Gevær. Og Morgenen efter gik de samtlig og frievilligen til Forvalteren paa Godset, meldte sig for ikke at ansees som Rømningsmænd, og spurgte, om han kunde sige dem nogen Ordre. Da han ikke kunde dette, gik de i Kirke, satte deres Geværer ved Kirkedøren, og stode med deres Patrontasker paa, samlede i Kirken — ikke som Rømningsmænd, men aabenlyst, uagtet de dog ikke vidste, om Fienden ikke var i Byen til at hilse paa dem, naar de kom ud af Kirken. Jeg fortæller Dem dette, fordi det virkelig har fornøjet mig, naar jeg i disse Dage har betænkt det; heller ikke er Nogen af mine Mænd bleven straffet for Insubordination. —